

voli tare mees aiamisse peale ja põlo-unes / ja Ja-
lob olli laitmatta mees / kes tellide sees ella. Ja
Iisaak armastas Esawi / seest need metsa lisenud el-
lid temma su pârrast / ja Rebekka armastas Jakobi.
Ja Jakob Petis leent / ja Esaw tulli wâljalt/
ja ta olli ðrratwâshinud. Ja Esaw ütles Jakobi
wasto : et anna mulle rûpada seest punnasest / seest
punnasest lemesi / seest minna ollen ðrratwâshinud ;
(sepârtast pandi temma nimini Edom.) Ja Ja-
kob ütles : mu mulle tânnapâato omma esimesse
sündimisse digus. Ja Esaw ütles : wata / ma
tähhân ðera surrema / mis on siis mulle sedda es-
imesse sündimisse digust tartvis? Ja Jakob üt-
les : wasinu mulle tânnapâato ; ja ta wandus
temmale / ja mis omma esimesse sündimisse ði-
gusi Jakobile. Ja Jakob andis Esavile leiba ja
lôaise leent / ja temma sõi ja jõi ja touhis ütles ja
kes ðera. Meenda ei pannud Esav mitški se es-
imesse sündimisse digust.

Ja suur nâlg olli seâl maal / ja Iisaak läks Abi-
meleki Wiliistide kunninga jure Kerari lissina. Ja
Jehowâ-nâitis ennast temmale ja ütles : Ella kui
woôras sin maal / ma tahhan finnoga olla / ja
tahhan so függi paljo tehha kui taetva tâhhed / ja
finno seemne sees peatvad ennast leik ma-lisma rah-

was önnistama / sepârtast et Abraham on mo sa-
na kuulnud.

Gest 27. Peatikkist.

Kut nûdd Iisaak olli wannals ja temma silmâd
tuntfils sanud / tahtis ta ommad lapsed önnista-
da. Ja temma nou olli sedda parrewat önnistust
ei mitte selle wagga Jakobile / waid selle pahha E-
savile anda / seest et ta se esimenne poeg olli. Se-
pârrast ütles ta Esavile : Minne wâljale / ja las-
se mulle metsa-ludo / ja te mulle magguusat roga/
et ma sôdn / et minno hing find önnistab enne kui
ma surren. Sedda kulis Rebekka ja piddas sed-
damaid nou / et ta sedda önnistust omma poeg
Jakobi peale woiks sata. Sepârrast ütles ta Ja-
kobi wasto : mo poeg / kule mo sunna ja minne
puddolojuste jute / ja wôtta mulle sedit laks head-
kitse talle / et ma neid walmistan magguufs ro-
aks / ja sunna pead neid so issale wima / et ta sôðv-
ning et ta find önnistak enne kui ta surrib. Ja
Jakob ütles omma emma Rebekka wasto : Wa-
ta / mo wend Esaw on karruue mees / ja minna
ollen sille mees / ehl mo issa mind wahhi lâcga
latsub / siis oleskin minna temma melest kui pet-
tis / ja satessin ennese peale ðrratwandumist / ja ei
mit-